

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2248/2019
13.06.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Зоране Делибашић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Александра Бјекић, адвокат из ..., ради вршења родитељског права по тужби тужиоца и по противтужби тужене-противтужиље, одлучујући о ревизији тужиоца-противтуженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 37/19 од 23.01.2019. године, у седници већа одржаној дана 13.06.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца-противтуженог АА из ... изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 37/19 од 23.01.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца-противтуженог за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу, Судске јединице у Кули П2 313/2018 од 19.10.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца-противтуженог којим је тражио да се одреди за носиоца самосталног вршења родитељског права над малолетним ВВ, да се лични односи између малолетног ВВ и мајке ББ одвијају на тај начин да мајка може виђати малолетно дете сваког другог викенда од суботе од 10,00 часова до недеље до 10,00 часова и да се обавезе тужена-противтужиља да на име доприноса за издржавање малолетног сина плаћа месечно износ од 10.000,00 динара почев од дана подношења тужбе па убудуће. Ставом другим изреке, противтужбени захтев тужиље-противтужене је делимично усвојен. Ставом трећим изреке, тужена-противтужиља је одређена за самосталног вршиоца родитељског права над малолетним ВВ. Ставом четвртим изреке, одређено је да ће се лични односи између тужиоца-противтуженог и малолетног детета одвијати на начин да ће малолетни ВВ боравити у домаћинству свог оца сваког другог викенда наизменично од петка у 18,00 часова до недеље у 18,00 часова, сваке среде у

периоду од 15,00 до 19,00 часова, током летњег периода (јул-август) боравиће у домаћинству оца месец дана, на начин да то буде реализовано из два пута по 15 дана и православне верске празнике ће проводити у домаћинству оца, а католичке верске празнике у домаћинству мајке. Ставом петим изреке, одбијен је противтужбени захтев тужене-противтужиље којим је тражила да се лични родитељски контакти између тужиоца-противтуженог и малолетног детета одвијају на тај начин да отац може виђати малолетно дете сваког другог викенда од суботе од 10,00 часова до недеље до 10,00 часова. Ставом шестим изреке, обавезан је тужилац-противтужени да на име доприноса за издржавање малолетног детета плаћа месечно износ од 10.000,00 динара и то почев од дана подношења тужбе па убудуће, од 01. до 05. у месецу за текући месец, а заостале рате у року од 15 дана по правноснажности пресуде и то на руке законске заступнице – мајке ББ. Ставом седмим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 37/19 од 23.01.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца-противтуженог и потврђена пресуда Основног суда у Врбасу, Судске јединице у Кули П2 313/2018 од 19.10.2018. године у ставу првом, другом, трећем, четвртном, шестом и седмом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца-противтуженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац-противтужени је благовремено преко пуномоћника изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност другостепене пресуде у смислу одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 – у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужиоца-противтуженог није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Указивање ревидента на битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 7. и тачка 12. ЗПП није било предмет оцене овог суда, будући да се ради о повредама које се не могу сматрати ревизијским разлогом у смислу одредбе члана 407. ЗПП.

У правноснажно окончаном поступку је утврђено да су тужилац-противтужени, рођен 1990. године, и тужена-противтужиља, рођена 1994. године, током 2012. године засновали ванбрачну заједницу у којој је ...2013. године рођено њихово заједничко дете, малолетни ВВ. Тужена је током јула 2017. године са малолетним дететом напустила заједницу живота са тужиоцем и прешла да живи код својих родитеља, а након што је тужилац физички насрнуо на тужену. Тужилац је у првом периоду након престанка фактичке заједнице живота ретко

виђао малолетног сина, да би након његових претњи упућених туженој она почела да оставља дете код тужиочевих родитеља, с тим да је дете два до три пута недељно остајало да преспава код тужиоца. Након новог физичког насртаја тужиоца на тужену 16.09.2018. године, тужиоцу је изречена хитна мера заштите од насиља у породици, те је у периоду трајања мере он виђао малолетног сина преко Центра за социјални рад. Тужилац је по занимању ... и запослен је у Д.О.О. ГГ у ..., где остварује месечну зараду од око 40.000,00 динара, с тим да остварује и додатне приходе разноврсним поправкама, па чак и у висини саме зараде месечно. Тужилац је стамбено обезбеђен. Тужена је по занимању ... и запослена је на ДД у ..., где остварује месечну зараду у висини од око 35.000,00 динара. Тужена са малолетним сином живи у стану површине од око 45 м², за који плаћа месечно закупнину у висини од 60 евра. Малолетни ВВ похађа предшколску установу. Он је због страбизма оперисао око у децембру 2016. године, те користи наочаре са диоптријом од +2,00 због чега сваког другог месеца обавља приватни преглед код офтамолога у ... (по прегледу 2.500,00 динара). Парничне странке немају обавезу издржавања других лица осим заједничког детета. Из налаза и мишљења Центра за социјални рад у ..., произилази да је у најбољем интересу малолетног ВВ да буде поверен мајци на самостално вршење родитељског права, а да се виђање са оцем одвија сваког другог викенда од петка у 18,00 часова до недеље у 18,00 часова, сваке среде од 15,00 до 19,00 часова, као и током летњег периода два пута по 15 дана и православним верским празницима.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су закључили да је у најбољем интересу малолетног детета да се повери на самостално вршење родитељског права мајци, с тим да се редовно виђа и са оцем по предложеном моделу виђања.

Полазећи од начела из члана 6. став 1. Породичног закона да је свако дужан да се руководи најбољим интересом детета у свим активностима које се тичу детета, исти закон у члану 61. утврђујући права детета, прописује да дете има право да одржава личне односе са родитељем са којим не живи, а та се пракса може ограничити само судском одлуком. И по оцени Врховног касационог суда, у ситуацији када оба родитеља поседују капацитете да врше родитељско право, одлука о томе да тужена, као мајка врши самостално родитељско право, донета је на основу члана 77. став 3. Породичног закона, након мишљења Центра за социјални рад у Кули прибављеног у смислу члана 270. истог закона и вођења рачуна о најбољем интересу детета. Елементи за процену најбољег интереса детета су, између осталог, узраст и пол детета, зрелост детета, потребе детета и способност родитеља да задовољи утврђене потребе детета.

Нижестепени суд је имао у виду да и тужилац поседује добре родитељске капацитете и да је мотивисан да води бригу о заједничком детету. Међутим, и по оцени Врховног касационог суда, а имајући у виду утврђене чињенице, мајка је од рођења детета негујући родитељ и адекватна је у препознавању и задовољавању потреба детета, што се препознаје и у непосредној реакцији самог детета на мајку и исказаној жељи да буде уз њу, те, имајући у виду и чињеницу да је сам тужилац

проузроковао да се његово виђање са дететом у периоду трајања мере заштите од насиља у породици реализује преко органа старатељства и мајке тужиоца, правилан је закључак нижестепених судова да је у најбољем интересу малолетног детета парничних странака да се повери мајци на самостално вршење родитељског права, а да се контакти детета са оцем уреде по утврђеном моделу у пуном обиму.

Указивање тужиоца у ревизији да га тужена онемогућава да виђа дете онако како је то утврђено пресудама нижестепених судова је без утицаја на другачију одлуку по ревизији, будући да евентуално непридржавање тужене нижестепеним судским одлукама у погледу уређења начина одржавања личних односа тужиоца као оца са њиховим заједничким дететом може бити санкционисано у извршном поступку, а не у парничном.

Врховни касациони суд је имао у виду да ревизија не садржи посебне разлоге о оспоравању висине новчаног износа који је тужилац обавезан да на име свог дела доприноса плаћа месечно на име законског идржавања малолетног детета, па одлуку у том делу није испитивао.

Како се ни осталим ревизијским наводима не доводи у сумњу правилност и законитост побијане пресуде, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке на основу одредбе члана 414. ЗПП.

Одлука из става другог изреке је донета у смислу одредбе члана 165. став 1. у вези члана 153. ЗПП, с обзиром да тужилац-противтужени није постигао успех са изјављеном ревизијом.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић